

iona MAGAZINE

Trimestrieel nr. 23 / december 2025

*Zou het gevoel voor muziek
bij iemand geheel ontbreken,
dan zouden bepaalde aspecten
van het wereldbestel
voor hem of haar
ten enenmale verborgen blijven.*

Rudolf Steiner

WOSHkoor
zang- en muziekgroep

brengt

Dibana

Stemmen voor
mensenrechten

Zaterdag 17 januari 2026, 19u30

Iona vzw (Joriszaal)

Nieuwe Bevelsesteenweg 66, 2560 Kessel (Nijlen)

Reserveren: 0476 54 29 50 of info@ionavzw.be

www.tinyurl.com/WOSHopIONA

Prijs: 18 euro

Beste lezer,

Wanneer je door dit nieuwe Iona Magazine bladert, merk je het: alles hangt samen. Het samen op weg gaan, het samen vieren, het samen maken, en ook het samen afscheid nemen. Het verhaal van leven op Iona.

We namen dit najaar afscheid van Axel, onze oudste bewoner. De eerste volwassene die ooit op Iona woonde. Zijn uitvaart was bijzonder. Niet alleen door de grote opkomst, maar vooral omdat zijn hele levensverhaal werd verteld. Axel's biografie werd ook een stukje geschiedenis van Iona zelf. Hij herinnert ons eraan dat zorg niet tijdelijk is. Zorg is meegaan met een mens. Een leven lang.

En tegelijk blijft Iona bewegen.

Je leest hoe bewoners en begeleiders samen op meerdaagse uitstap trekken naar de Hoge Rielen. Hoe zorg daar even licht en speels wordt. Hoe muziek letterlijk in beweging komt tijdens 'Buitengewoon – muziek op wandel', een project waarin bewoners, begeleiders en omgeving samenvloeien. Hoe in het atelier honderden handen samenwerkten aan 220 kerstgeschenken voor Boven De Wolken. Voor mensen die met verlies leven.

Ook in de stillere lagen wordt verder gebouwd. In het artikel over euritmie lees je hoe beweging, ritme en herhaling bijdragen aan groei. In het stuk over bewust gezonde voeding zie je hoe zorg ook gaat over aandacht, bewustzijn en samen leren kijken naar wat ons voedt. Letterlijk en figuurlijk. En in het dossier rond onze nieuwbouw zie je hoe we vandaag al nadenken over het Iona van morgen. Niet alleen technisch of architecturaal. Vooral menselijk.

Dit magazine toont Iona zoals het is: een plek waar mensen werken en wonen, vieren en rouwen, groeien en herinneren. Wat Axel ons zeker nalaat is dat een gemeenschap pas echt bestaat wanneer mensen gezien, gehoord en herinnerd worden.

Dat is ook wat in onze spreuk leeft: "Dit maakt het sociale leven gezond: als in de spiegel van de mensenziel het bewustzijn van de hele gemeenschap ontstaat en als in de gemeenschap de zielekwaliteiten van ieder individu krachtig leven."

Wanneer het bewustzijn van de hele gemeenschap gaat leven in ieder van ons, én wanneer de eigenheid van ieder mens krachtig aanwezig mag zijn in de gemeenschap, dan ontstaat gezond samenleven.

Dat is wat je in dit magazine ziet gebeuren. In groot en klein.

*Dankjewel aan iedereen die meewerkte aan dit nummer.
En dankjewel aan jou om mee te stappen in dit verhaal.*

Vriendelijke groeten

Jan Jacobs

Algemeen Directeur Iona vzw

*Blz. 10
Muziek op wandel*

*Blz. 14
220 x Boven De Wolken*

*Blz. 27
Goede reis, Axel*

LEVEN ALS GOD IN DE HOGE RIELEN

De nazomer is dan wel voorbij, de fijne activiteiten en het plezier dat we erbij beleefden, kunnen we zo terug oproepen. Zeker aan de hand van enkele beelden, niet? Laten we dan vrolijk terug in de zonrijke, bosrijke en waterrijke omgeving van de Hoge Rielen duiken waar we met z'n allen drie dagen in september verbleven!

Het is bijzonder om met gans Iona op verplaatsing te zijn. Bewoners en begeleiders, volwassenen, maar ook de kinderen en jongeren die dagbesteding volgen.

Het zijn drie dagen avontuur met geweldige groepsactiviteiten zonder huishoudelijke taken. We zijn immers op de Hoge Rielen waar we 's morgens, 's middags en 's avonds aan het buffet mogen aanschuiven, waar onze bedden zijn opgemaakt en een poetsploeg de kamers schoonmaakt - dus geen koken, geen afwas, enz.

Het is echt vakantie. Voor een keer geen werk, hoe graag ook we op Iona in de tuin werken, de dieren verzorgen, deeg kneden, brood bakken, potten bakken en versieren. Het is luilekker genieten, afgewisseld met volop voor de sport gaan of de natuur intrekken en spelletjes spelen.

Een achttal jaren geleden werd dit ook al eens gedaan. Het werd toen een onvergetelijke ervaring voor alle deelnemers en dat is het ook deze keer geworden. Geniet mee met dit verslag in tekst en beeld.

MAANDAG

De weg van Iona naar de Hoge Rielen in een dubbeldekker afleggen is op zich al een geweldige ervaring. Je komt als een ander mens aan, mag meteen je kamer betrekken en aan het heerlijke buffet aanschuiven!

In de namiddag trokken we het bos in voor een grote zoektocht. De weervrouw was spijtig genoeg vergeten het zomerweer in te stellen. Drijfnat waren we na een tijdje. Dat kwam dan weer goed uit met de opdracht om een vlot te bouwen. Met vereende krachten bouwden we een drijvende constructie. Op het einde waren de bouwers en het vlot even nat als het water.

WAT WE BELEEFDEN

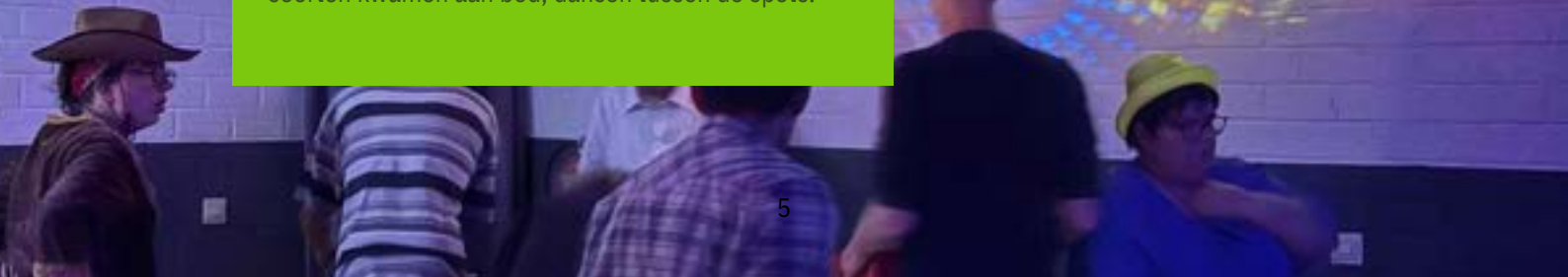
DINSDAG

Dinsdag is muziekdag op Iona, dus ook in de Hoge Rielen! We trokken terug het ondertussen droge bos in om samen te zingen en muziek te maken. Op bepaalde momenten kon je de bomen horen meezingen. Wat een magische omgeving!

We gingen ook creatief aan de slag met mos, bladeren, kastanjes, takken en stenen. Al wat je in het bos kon vinden, diende onze natuurcreaties.

In de namiddag hadden we een sporthal gereserveerd voor de echte en de toekomstige volleyballers onder ons. Ballen vangen, doorgeven, van achter het veld werpen, aan het net staan. Hier en daar werd er in een competitieve sfeer stoer 'straffe klap verkocht', maar wat overheerste was zin voor fairplay, aanvaarding en spontaniteit.

's Avonds werd het paviljoen een fuifzaal. Wederom magie! Wederom muziek, maar toch anders dan in het bos: house, disco, techno, gabber, schlagers. Alle soorten kwamen aan bod, dansen tussen de spots.

WOENSDAG

Woensdag was spelletjesdag. Je weet wel, die oeroude, super eenvoudige en toch de tofste spellen ter wereld. Het ging van zakdoek leggen over telefoontje spelen tot uitbeelden. Precies die spelletjes die we te weinig op Iona spelen en waarin jong en oud zich kunnen verliezen. Oh, lieve mensen, wat was dat leuk.

Woensdag was alweer vertrekdag. Terug de dubbeldekker in met een hoofd vol heerlijke herinneringen en warme harten van dat samenzijn. Wanneer gaan we terug?

ZOMEREN IN DE HUIFKAR

Je moet echt geen cowboy of cowgirl te zijn of een trip naar het Wilde Westen te ondernemen om in een huifkar te mogen plaatsnemen. Vraag het maar aan onze bewoners. Elke (na)zomer zie je ze regelmatig met paard en kar rondtrekken in de Kempense omgeving. Sinds jaar en dag worden ze hierbij door Den Dré begeleid. Weet maar zeker dat ze allemaal reuze plezier beleven!

Goedgezinde paarden

Zijn hele werkende leven lang was hij een fietsenmaker en fietsenverkoper, maar in zijn hart is Den Dré een paardenboer en zal hij dat altijd blijven. "Paarden hebben mij altijd en overal uitgetrokken. Hoe diep ook het verdriet, hoe hard ook de tegenslag: ze bleven goed gezind en zorgden ervoor dat ik positief bleef," vertelt Dré.

Van Rick naar Dré tot huifkar

"Op een mooie dag vertelt mijn vriend Rick dat hij voortaan op Iona in de bakkerij werkt. Hij vertelt in geuren en kleuren wat er allemaal op Iona gebeurt. Knap, denk ik, en ik wil helpen. Zo heb ik ooit een veulentje, dat ik zelf had gekregen, aan Iona geschonken tot het Iona ontgroeide. En zo zijn we natuurlijk ook met de huifkartochten begonnen."

WAT WE BELEEFDEN

De wereld bekeken vanuit een huifkar

Sindsdien zijn de huifkartochten bij Iona een begrip. Elke zomer doet Dré op regelmatige tijden een tocht met een groepje bewoners langs weiden, door bossen, langs het kanaal. De gasten vinden het avontuurlijk en plezierig.

“Ze genieten van het contact met de paarden en verwonderen zich over de omgeving vanuit een ander perspectief: een huifkar,” vertelt Dré. “De traditionele halte bij het ijskraam vormt de lekkerste kers op de taart.”

Op kamp

Soms gaat Dré er in de zomer ook met enkele bewoners op uit. Ze gaan de natuur in, stappen, rijden, ontspannen. Ze genieten van een uitgebreid ontbijt, van elkaar en van honden Tits en Tots, de trouwe kompanen van Dré. Een eenvoudige formule voor een gelukkig leven.

'BUITENGEWOON'

MUZIEK OP WANDEL

Kijk even rond je. Draai gerust 360°. Niet te snel, niet te traag. Je mag ook een stukje wandelen. Blijf vooral kijken en luisteren. Onze omgeving is bijzonder, vind je niet? In elk wezen, mens en dier, boom en plant, en zelfs in het landschap is er beweging en is er muziek. Onze omgeving is buitengewoon. Die observatie inspireerde onze bewoners om met Sara, Dirk en Han van de Muziekacademie van Lier een wonderlijke muzikale wandeling door Iona te maken.

Voor dit creatieve avontuur van Iona lieten onze makers zich niet inspireren door een bestaand verhaal, muziek- of theaterstuk. Ze vertrokken van onze eigen buitengewoon mooie plek: Iona!

Ze stelden vast dat op Iona de natuur groeit en bloeit en dat ook de bewoners een persoonlijke en artistieke groei doormaken. We zien hen bezig als danser, zanger en acteur.

Iona onderzoekt Iona!

Tijdens het creatieproces kwam er nog een rol bij, namelijk die van observator. Bewoners en makers keken immers eerst naar de omgeving van Iona om dan zang en dans vorm te geven.

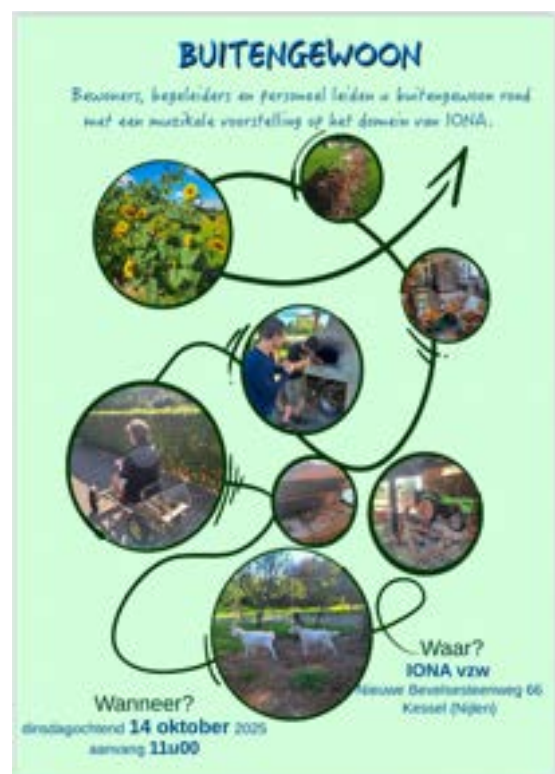
Iona ging dus op onderzoek naar Iona! Dat betekende dan: oog hebben voor de eigenheid van alles en iedereen rondom ons. Hoe beweegt een paard of een kip? Hoe groeit een courgetteplant of een wortel? En ook: welke handelingen maken wij wanneer we in de bakkerij deeg kneden of in de geitenwei gras harken?

Klank en dans in alles en iedereen

In de eigenheid van onze bewoners en van onze omgeving lag het vertrekpunt van elk lied en elke dans.

Bewegingsvertelster Sara liet de dagelijkse handelingen van de bewoners uitgroeien tot ritmische bewegingen. Er werd met taal en klank gespeeld en zo ontstonden er dankzij melodieënmaker Han en klankentovenaar Dirk nieuwe liederen om samen te zingen.

Van maart tot oktober werd er rondgekeken, bedacht en uitgetoetst. Zo kreeg de muzikale wandeling stilaan vorm om uiteindelijk op 14 oktober 'live' te gaan. Wat bleek? De muzikale wandeling was even leuk als het bedenken en inoefenen van alle dansen, scènes en liedjes. Bovendien kwamen er ook veel toehoorders van buiten Iona af én voerden ook enkele diensten op Iona een 'performance' op.

Staplied

Eén lied kwam in de wandeling
regelmatig terug... het staplied
'Laat ons gaan'!

LAAT ONS GAAN

Refrein:

laat ons gaan, wij zijn klaar
geef je hand aan deze kant
blijf niet staan, geen gemaar
allez hop, 't is plezant

van de keuken naar de kunsten
van de geiten naar den hof
van de bakker naar de kippen
ei ei ei, wat is dat tof!

Refrein

van de paarden naar de smid
stappen wij in het gelid
en wie ik dan ontmoet
die krijgt mijn mooiste groet
samen maken
wij de mooiste
stoet

IONA, IONA,
we zijn er bij-na!

We gaan met iedereen op weg
naar de eerste statie

De keuken

In de keuken gebeurde er iets vreemds. Elke keer iemand op de ruit tikte, kwam het keukenteam tot stilstand. Tikte je opnieuw, dan kwam het team terug in beweging. Dat komt omdat de keukenploeg eigenlijk die van Doornroosje is.

De geiten

Dagelijks hebben de geitjes verzorging nodig en dat weten de inwoners van Iona erg goed. De geiten moeten iedere dag eten en voldoende drinken. Ook het geitenverblijf heeft iedere dag zorg nodig: de wei harken, de stal uitmesten, alles weer netjes en proper maken, ... noem maar op! Tijdens de wandeling kon het publiek zien dat in die handelingen langzaam een moderne dans ontstond.

De smidse

Het werk van de smid blijkt zeer creatief te zijn. Terwijl enkele stoere bewoners op de aambeelden sloegen, zong iedereen samen het lied van de smid.

LIED VAN DE SMID

Maak het vuur maar aan
Blaas de wind er in
Tot metaal wordt rood
en de smid begint.
Hieterdefiet.....

Bakkerijdans

Wist je dat je het warm krijgt van het kneden van deeg? En dat dat kneden wel iets weg heeft van een ritmische dans?

Tijdens de wandeling kregen kandidaatbakkers de unieke kans om de Iona-bakkers in hun ritmische opwarmritueel te zien. De Iona-bakkers warmen namelijk altijd eerst de handen en vingers op met een ritmische choreografie wanneer ze in de bakkerij aan de slag gaan. Zo kunnen ze iedere keer in de bakkerij opgewarmd en liefdevol kneden.

De paarden

Vind je ook niet dat het geklop van paardenhoeven muzikaal klinkt? En dat paardrijden elegant is? Bij deze halte kregen we uitleg over het werk met paarden en mochten we het lied Cabbalos Galopando meezingen. En droomde je nu of zagen we echt bewoners op stokpaarden rijden?

WAT WE BELEEFDEN

De serre

De serre op Iona is echt buitengewoon. Tijdens de wandeling leerde je namelijk dat hier niet alleen groenten groeien, maar ook instrumenten. Klein, groot, groter, grootst. En dat allemaal met goede grond en mooie noten.

WIJ ZIJN DE KLEINTJES

Wij zijn de kleintjes, wij groeien hier
In deze serre, 't is 'n plezier
Groeien, spelen
Zingen, dansen
Groeien en spelen
't Is 'n plezier

Het kantoor

Op kantoor werd er vlijtig gewerkt op het ritmische getik van typemachines tot ... de Wifi uitviel, dan weer aan stond en het werk kon hervatten!

De kippen

Enkele bewoners betoverden al dansend onze kippen. Toen ze hun kippen verzorgden en de eieren opraapten, ontdekten ze dat die gekleurd waren en bovendien muziek maakten! Hoe wonderlijk is dat? Algauw weerklonk de chicken dance. Er volgde een gekke line dance en kijk: de wei werd een danszaal in openlucht.

IN DE WOLKEN VOOR BOVEN DE WOLKEN

Omdat onze bewoners en begeleiders van de dagbesteding vorig jaar zo'n plezier beleefden aan het ontwerpen en het maken van de 100 kerstcadeautjes voor Boven De Wolken. Omdat het hen een warm gevoel vanbinnen gaf om dit te mogen doen voor zo'n mooie organisatie. Omdat die 100 cadeautjes vorig jaar bovendien in een mum van tijd uitverkocht waren. Om al die redenen beslisten Boven De Wolken vzw en Iona vzw ook dit jaar samen te werken voor kerst. Deze keer niet voor 100 cadeautjes, maar voor maar liefst 220 kerstgeschenkjes met een wolkje of een sterretje!

Alle zeilen bijzetten

De voorbije maanden was het alle zeilen bijzetten in ons atelier. Onze creatievelingen hadden de handen vol met allerlei moois te maken voor de geschenkenbeurs van de Steinerschool van Lier waar we altijd een Iona-standje bemannen. Ook werd de adventsperiode volop voorbereid.

Zonder andere *projectjes* te vergeten die wel eens tot *serieuze projecten* kunnen uitgroeien.

Zoals Boven De Wolken dus. Doel was dit jaar iets meer geschenken te maken. Het werden er dankzij het enthousiasme van onze makers uiteindelijk 220!

Enkele nieuwigheden

Het atelier creëerde bovendien enkele nieuwe fijne, sfeervolle cadeau's. Zo zijn er voortaan bijvoorbeeld ook wolkenplaatjes, wierookplaatjes, kaarsbolletjes, kandelaars, kaarsenpotjes en pastelkleurige mokken!

WAT WE BELEEFDEN

Weet je nog wat Boven De Wolken doet?

Boven De Wolken is een vzw met meer dan 300 vrijwillige fotografen die sterrenouders helpt bij het vastleggen van herinneringen na het verlies van hun kind. Hun werking hangt volledig af van de inzet van vrijwilligers, sponsors en giften.

Boven De Wolken werd door vriendinnen Anneleen en Sharon opgericht. Anneleen is de zus van onze begeleider Maarten. Dankzij zus en broer doen Boven De Wolken vzw en Iona vzw nu al het tweede jaar iets moois samen.

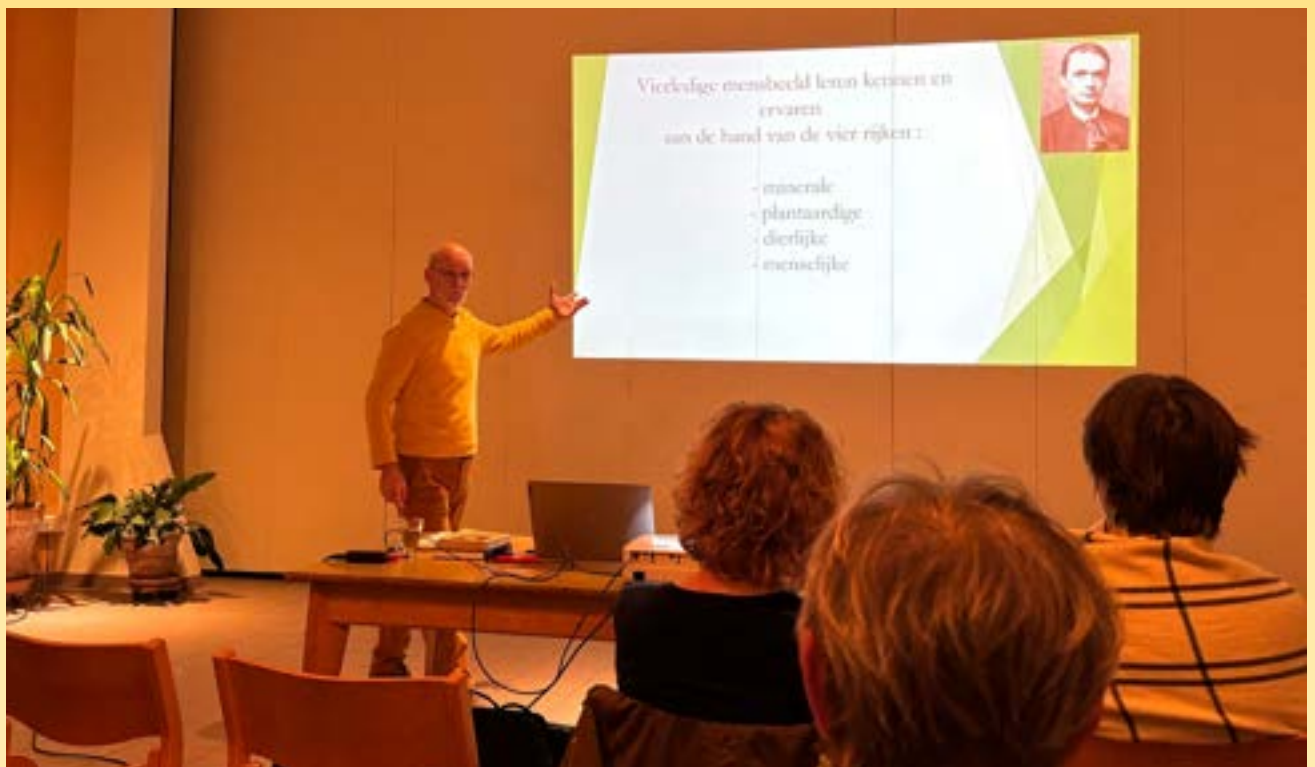
Je vindt alle geschenken op hun webshop:

www.bovendewolken.be/webshop/algemeen
Wil je enkel de cadeautjes van Iona zien?
Typ in de zoekfunctie dan 'door Iona' in.

BEWUST GEZONDE VOEDING

Eind september kregen we op Iona een bijzondere spreker over de vloer: Peter Vandermeersch. Het Collectief Overleg had de kok en docent met een holistische blik uitgenodigd om de relatie tussen voeding, gezondheid en bewustzijn toe te lichten. Heel wat sympathisanten en medewerkers van Iona, waaronder ons keukenteam, toonden interesse in de verruimende inzichten van de spreker.

Een ruimere kijk op de mens

Aan de hand van het vierledige mensbeeld van Rudolf Steiner toonde Peter Vandermeersch op welke manier het minerale, plantaardige, dierlijke en menselijke rijk zich van elkaar onderscheiden.

Minerale rijk: Kan een steen uit zichzelf een andere vorm of zijn toestand aannemen? Nee, de steen rust bewegingloos en is onderhevig aan de machten van de erosie. De steen belichaamt de vastheid in de materie die in zichzelf geen warmte en geen eigen levendige reactie vertoont.

Planten: De levenskrachten bedienen zich van de materie, maar ze komen niet voort uit die materie. Ze beschikken over levenskrachten die zich op soevereine wijze in hen openbaren en voor groei, vermeerdering en regeneratie zorgen.

Dieren: In tegenstelling tot de plant die zich met haar bloem kan verheffen naar het licht, kan het dier bewegen, rennen en springen, zwemmen of vliegen. Het heeft een traag of vurig temperament, is angstig, vleidend of agressief. Instinctmatige bewegingen en gevoelens wellen plots op en komen voort uit een ander wezensdeel: het astrale lichaam of de ziel, die je ook bij de mens vindt.

Kenmerken > De 4 rijken v	Fysieke (materiële, zichtbare component of lichaam)	Levenskrachten (kiemen-groeien- bloeien- verwelken-...)	Ziel	Hogere zelf
Het minerale rijk	✓			
Het plantenrijk	✓	✓		
Het dierlijke rijk	✓	✓	✓	
De mens	✓	✓	✓	✓

Mens: Wat de mens en zijn ‘hogere zelf’ van de drie andere rijken onderscheiden, is de naar buiten gerichte scheppende geesteskracht of de mogelijkheid om vanuit een idee “iets” te scheppen. De mens beschikt over zelfbewustzijn: hij kan zichzelf waarnemen, beschouwen, corrigeren en ontwikkelen. Het is een extra dimensie die beweging, gemoed en instincten overstijgt. Het maakt de mens uniek.

Wat stellen we vast?

- De materie bestaat uit dode stof.
- De fijnstoffelijke werking van levenskrachten in plant, dier en mens kan dode materie tot nieuwe vormen opbouwen.
- Het gemoed van dier en mens kan die levenskrachten overstijgen.
- Enkel de mens beschikt over een vernuftige, fantasievolle en scheppende ik-kracht - overdag toch, want in de slaap en de dood valt dat bewustzijn weg.

De ene komkommer is de andere niet

Een horloge of computer haal je uit elkaar en kun je daarna met al zijn onderdelen weer in elkaar steken. Computeronderdelen zijn geen levende organismen: ze passen gewoon in elkaar. Op voeding kan je dat niet zomaar toepassen: de natuurlijke levenskrachten van planten zijn immers een cruciale, levende en levendige component.

Tijdens zijn lezing illustreert Peter Vandermeersch dit met een beeld van twee komkommers.

Beide komkommers werden in stukjes gesneden, omhuld met plastic om nadien tien dagen in een broedstovf te worden gestopt. De ene is gekweekt via de gangbare landbouw, de andere volgens het biodynamische principe.

Na tien dagen is duidelijk zichtbaar dat de ene al aan het rotten is en dat de andere (uit de biodynamische landbouw) daar waar hij in stukjes werd gesneden, opnieuw aan elkaar gegroeid is.

Dat wat de stukjes opnieuw aan elkaar deed groeien, kan je benoemen met levenskracht. We nemen met een komkommer uit biodynamische teelt dus ook levenskracht op, iets wat met de komkommer uit de gangbare teelt niet of alvast heel wat minder voorhanden is. De natuur en het plantenrijk scheppen iets extra's waar je moeilijk de vinger op kan leggen, iets dat tot levenskrachtige voeding leidt en de gezondheid van de mens positief beïnvloedt.

Gezondheid opbouwen via bewustzijn

Je kan gezonde voeding benaderen als een functioneel middel om gezondheid op te bouwen. Er is ook een andere manier om gezondheid op te bouwen: je kan als mens ook levenskrachten opbouwen via bewustzijn.

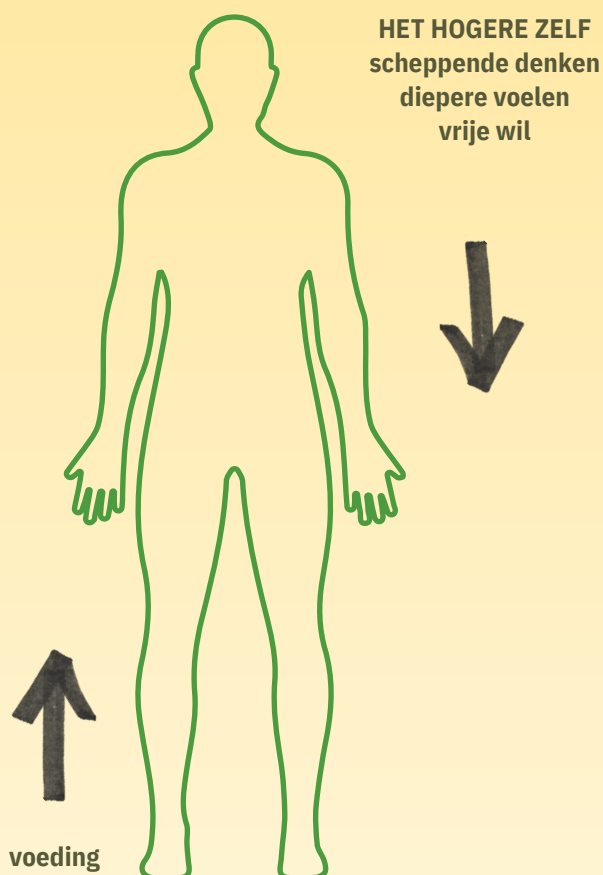
De combinatie van de twee - gezonde voeding & bewustzijn - leidt tot een harmonisch geheel. Rudolf Steiner wees er op in zijn voordracht 'Voeding en geneeswijzen' in 22 oktober 1906.

"Stel u voor dat iemand kortgeleden vegetariër is geworden. Bij deze nieuwe vegetariër verlopen de processen in zijn onderlichaam op een heel bepaalde manier. Bepaalde materiële krachten vormen zich om tot geestelijke krachten. Worden die krachten echter niet gebruikt, dan oefenen ze een nadelige invloed uit en kunnen zelfs de hersenfuncties aantasten."

"Degene die zich slechts bezighoudt met dingen waarmee ook een bankier of een gewone kamergeleerde zich bezighoudt, kan zichzelf veel schade toebrengen wanneer hij zich geen spirituele voorstellingen eigen maakt door middel van de krachten die door zijn vegetarische levenswijze worden opgespaard."

"Daarom moet een vegetariër zich tegelijk op spiritueel gebied ontwikkelen, anders kan hij beter vlees blijven eten; zijn geheugen zou kunnen worden aangetast, bepaalde hersendelen kunnen worden beschadigd, enzovoort. Het is niet voldoende dat men zich met vruchten voedt om toegang te krijgen tot de hoogste gebieden van het geestelijk leven."

Gezond én bewust eten

Eet je gezond, dan ben je op korte termijn gezond en zit het goed. Evolveer je op het vlak van bewustzijn niet mee - je volgt niet de weg die de vegetarische voeding aangeeft - dan ontstaat er op langere termijn disharmonie tussen je voeding en je bewustzijn en dus ook met je gezondheid. Voeding kan na verloop van tijd dan ook beschadigend werken, net omdat de voeding en de bewustzijns-ontwikkeling niet op elkaar afgestemd zijn.

Vegetarische voeding maakt immers bepaalde krachten vrij die het bewustzijn dienen. Als je je van die levenskrachten niet bewust bent, als je ze niet gebruikt, als je ze niet toepast in één harmonisch geheel, dan krijgen ze een negatief effect.

Dit maakt duidelijk wat de relatie is tussen voeding, gezondheid en bewustzijn. Hoe die drie elementen aan elkaar gebonden zijn en van belang zijn voor een bewuste, gezonde mens.

Peter Vandermeersch

... is vegetarisch kok en docent van De Zonnekeuken. Hij heeft daarnaast ook van een intensieve geestelijke

scholing genoten. Je vindt meer info over zijn visie en activiteiten op www.dezonnekeuken.be

Peter heeft meerdere boeken geschreven. O.a. het boek hieronder. Het bestaat uit de vertaalde voordracht en de aansluitende meditatie die Heinz Grill in 2022 in Herzele gaf, aangevuld met enkele hoofdstukken waarin Peter verduidelijkt hoe men geestelijke wetmatigheden praktisch kan omzetten in een bepaald vakgebied zoals dat van de voeding.

Het boek telt 256 blz. en is een handboek geworden voor het opbouwen van een nieuwe cultuur op basis van spirituele of universele wetmatigheden.

Het Collectief Overleg

Deze lezing vond op 25 september plaats en was een initiatief van het Collectief Overleg. Het Collectief Overleg is een ontmoetingsplek van bewoners of wettelijke vertegenwoordigers, familieleden en medewerkers van Iona vzw die samen nadenken over het leven en samenleven op Iona. Vanuit die groep groeide het idee om een gratis inspirerende avond te organiseren rond voeding, bewustzijn en gezondheid.

Heb je vragen, wensen, voorstellen, ... naar aanleiding van dit artikel? Dan mag je die voorleggen aan het Collectief Overlegorgaan.

Contacteer het Collectief Overlegorgaan via:
Erik Meersman
erik.meersman@gmail.com
Tel 03 475 12 05
Gsm 0494 05 14 57

EURITMIE, VEEL MEER DAN BEWEGEN

Beeld geplukt van de blog 'De vrije juf'

De term 'Eurythmie (Duits) / Euritmie (Nederlands)' is bedacht door Marie Steiner, vrouw van Rudolf Steiner. 'Eurythmie' is een Duits woord dat mooie of harmonische beweging betekent. 100 jaar geleden werd het ook beschouwd als een vorm van moderne dans.

Iedere ochtend bij de ochtendspreuk herhalen onze bewoners en begeleiders samen enkele eenvoudige ritmische bewegingen op tekst en toon. Het is euritmie. We gingen bij zorgcoach Tibo Van Dyck en muziektherapeute Peggy Vanderbauwhede te rade om te achterhalen wat de betekenis en functie van euritmie is. Beiden waken er immers over dat onze bewoners het hele jaar door euritmie in de juiste geest kunnen beleven.

Harmonische beweging

Rudolf Steiner heeft veel lezingen gegeven die stenografisch zijn opgeschreven en waar veel kennis uitgehaald kan worden over de antroposofie.

Op het einde van zijn leven is Steiner sterker ingegaan op vragen die mensen hadden. Steiner heeft op deze manier instructies gegeven rond onderwerpen als biodynamische landbouw, de antroposofische geneeskunde, de heilpedagogie, de euritmie....

Voor elk vakgebied zijn er 'cursussen'. Voor de euritmie gaat het over een cursus rond toon-euritmie en één rond woord-euritmie.

Artistiek, educatief en heilpedagogisch

Tibo: "In de euritmie komt het er niet alleen op neer harmonisch, maar ook bewust te bewegen. We kunnen de euritmie vanuit drie invalshoeken benaderen."

"Allereerst is er de **artistieke euritmie**: kunstzinnig ritmisch bewegen op Toon en Woord. Dit met toongebaren of woordgebaren die met ruimtelijke vormen tot een kunstzinnig geheel worden gebracht."

"Dan heb je de **educatieve of pedagogische euritmie**. Uit de leerstof die de kinderen in andere lessen krijgen, neem je teksten en muziek die bij die leerstof aanleunen. Met euritmie zet je tekst en muziek in de ruimte zodat de kinderen de leerstof op een andere manier via het denken, voelen en willen opnemen. Daarnaast worden de kinderen ook gestimuleerd in hun ontwikkeling om een aardenburger te worden die functioneert vanuit lichaam, ziel en geest."

"Tot slot heb je ook de **heileuritmie**. Aanvankelijk zag men dit als het aanleren van bewegingen die mensen met een beperking gezond zou maken. Geleidelijk kwam het inzicht dat het niet gaat om gezond te maken, maar om bij te dragen aan de verdere ontwikkeling van personen met een beperking. De heileuritmie wordt ook ingezet om genezingsprocessen te ondersteunen zoals bijvoorbeeld kanker, glaucoom, ..."

Beeld de klank uit die je hoort

Tibo: “Op Iona doen we met de bewoners voornamelijk pedagogische euritmie. Het doel is hen daar zoveel als mogelijk in te laten groeien. Over wat gaat dat dan? BV ritmes! Een ritme in de voeten hebben, kort-lang, kort-lang, kort-lang. Dat is niet zo eenvoudig voor onze gasten.”

“Of bijvoorbeeld ook: beeld de klanken uit, die je hoort en probeer zo tot in de beleving te komen. Zo ervaren ze dat een tekst niet zuiver een tekst is, maar dat ze er dankzij de euritmische gebaren onmiddellijk iets aan kunnen beleven.”

“Een extra en erg belangrijke laag is het sociale aspect aan deze pedagogische euritmie. We bewegen samen, we houden rekening met elkaar, gaan in interactie met elkaar: ik houd rekening met mezelf én met de anderen.”

Het hele jaar door euritmie op Iona

Tibo: “Dit jaar hebben we verder ingezet op een ‘dagelijkse portie euritmie’ door bij de ochtendspreuk tien, vijftien minuten euritmie te doen. We bewegen op teksten en verhaaltjes in overeenstemming met de tijd van het jaar: de jaarcyclus en de jaarfeesten. Dat is dus vooral woord-euritmie.”

“Daarnaast hebben we een nieuw initiatief genomen: we komen vier keer per jaar - in september, januari, april en juni - met een select groepje van een tiental bewoners samen om afzonderlijk euritmie te doen. We kunnen er dan telkens gedurende een uur dieper op ingaan.”

“In die vier lessen bouwen we samen iets op. We werken dan bijvoorbeeld toe naar een spreuk die heel het jaar terugkomt. Daarnaast hadden we de vorige lessen als thema bijvoorbeeld de moed van Michael, over hoe je met wilskracht iets kan bereiken, hoe je met doorzettingsvermogen tot ontwikkeling kan komen. De oefeningen zijn dan uitdagend zodat de deelnemers hun wil moeten laten zien om ergens door te gaan.”

Uit het hoofd, in de beleving

Tibo: “Het is heel belangrijk voor onze bewoners om de afwisseling te hebben van sterke concentratie (het aanleren) met sterk gevoel (iets beleven). Dat ze niet enkel nadenken over wat ze doen, maar ook gewoon kunnen (plezier) beleven. Er is altijd een centrale oefening bij - bijvoorbeeld samen naar binnen en naar buiten gaan. Op de duur denken ze er niet meer over na, kunnen ze dat vanzelf.”

“Als je die oefening dan combineert met een tekst, dan brengt dat weer een soort harmonie. Of we oefenen bijvoorbeeld op links-rechts, linker- en rechtervoet, of boven-onder, voor-achter. We leren daar dan een versje op om die twee wat van elkaar te onderscheiden. Het is voor onze bewoners belangrijk te beseffen dat hier heel veel herhaling bij nodig is en dat die herhaling goed is.”

De w van woud

Tibo: “Dit jaar zijn we voor de eerste keer samen inspiratie gaan zoeken in de tekst. Kijk, de wind waait door de bomen. Hoe kunnen we dat naar beweging vertalen? Kijk, welke gebaren ontdekken we in de letter w? Zo komen we tot een vorm die ik deels heb voorbereid, maar die we samen met de gasten trachten af te werken.”

Tooneuritmie

Tibo: “Het is goed dat Peggy er als muziektherapeute bij is. Peggy voegt er de muzikale laag aan toe. We horen een hoge of een lage toon en voor onze gasten is het niet altijd vanzelfsprekend om die van elkaar te onderscheiden. Regelmatig geven ze op de toonladder een lage toon aan voor een hoge toon en omgekeerd.”

De zonnebol

“Er is veel mogelijk als je binnen de euritmie die tonen combineert met gebaren en bewegingen. Je kan grote en kleine stappen maken, van laag naar hoog of omgekeerd gaan. Je kan bijvoorbeeld de toonladder van ‘Do groot’ uitbeelden door met de armen een cirkelvormige zonnebol te vormen. De bol start beneden, gaat tot boven het hoofd, en van het hoofd weer tot beneden. We horen de hele toonladder van Do en bewegen tegelijkertijd.

“Dit zijn nu enkele concrete voorbeelden, maar het mooie dat onderliggend overal aanwezig is, is het proces waar onze bewoners doorgaan. Ze leren letterlijk en figuurlijk met vallen en opstaan en groeien zo naar een steeds grotere zelfstandigheid en diepere beleving.”

Wanneer doen we nog eens euritmie?

Tibo: Sommige bewoners hebben het erg lastig met bewegen. Euritmie is dan niet zo eenvoudig. Je ziet echter hoe sommigen in het begin heel veel ondersteuning van ons, de begeleiders, nodig hebben om dan na vier lessen alsmat losser te worden. Ze zien bewegingen, woorden, klanken terugkomen en geraken ermee vertrouwd.”

“Je hebt ook bewoners die zelf komen vragen wanneer we euritmie hervatten. Euritmie heeft zo’n indruk op hen gemaakt dat ze er behoefte aan hebben om het regelmatig te doen. Daar geven we dan ook graag gevolg aan door er het hele jaar door mee aan de slag te gaan.”

Iona's NIEUWJAARSRECEPTIE 2026

We nodigen je van harte uit om samen
het nieuwe jaar feestelijk in te zetten
op onze Nieuwjaarsreceptie 2025!

DONDERDAG 29 JANUARI 2026
17U - 19U

Wat mag je verwachten?

- ★ Een gezellige **receptie** met heerlijke broodjes.
- ★ Een unieke **voorstelling** van het **Kakelnest**:

*De woordenloze voorstelling Dag Bos neemt je mee
naar de wondere wereld van het bos. Laat je leiden
door je zintuigen en geniet van eigen gemaakte liedjes.*

Schrijf je in via de QR-code
www.tinyurl.com/Iona-NJ-2026

We kijken ernaar uit om samen met jullie te klinken
op een nieuw jaar vol verbinding en samenwerking!

Tot dan!
Het team van Iona vzw

**Wanneer mensen samenkomen, op zoek
naar de geest en met een eensgezind doel,
dan zullen ze ook de weg naar elkaar vinden.**
Rudolf Steiner

NA DE ONTWERPER EEN AANNEMER

Een toekomstvisie hebben we al, een masterplan ook, net als een stuk grond. Een ontwerper is onderweg. Nu nog een aannemer vinden. Lees hier hoe het allemaal in zijn werk gaat!

Het ontwerpteam

Op dit moment beraadt het selectiecommissie zich over de keuze van de ontwerper. Vier ontwerpteams hebben dit najaar een ontwerp voor onze nieuwbouw ingediend en verdedigd.

De commissie, die bestaat uit medewerkers van de Vlaamse Bouwmeester Erik Wieërs, projectverantwoordelijken van Pathmakers en uiteraard medewerkers van Iona vzw, kiest eind 2025 de ontwerper of architect. Spannend!

Het bouwteam

Na de keuze van het ontwerpteam zetten we de volgende stap in ons bouwproject: het zoeken van een aannemer die samen met ons en de architect het project verder vormgeeft.

We kiezen bewust voor een bouwteamformule. Dat betekent dat de aannemer al van bij het ontwerp mee aan tafel zit om mee te denken over haalbaarheid, planning en budget. Zo kunnen we samen zorgen voor een kwaliteitsvol en duurzaam gebouw dat echt bij Iona past.

Zoektocht naar een aannemer

De komende maanden ligt de focus op de selectie van die aannemer. Deze zal op een vergelijkbare manier verlopen als onze zoektocht naar een ontwerper of architect.

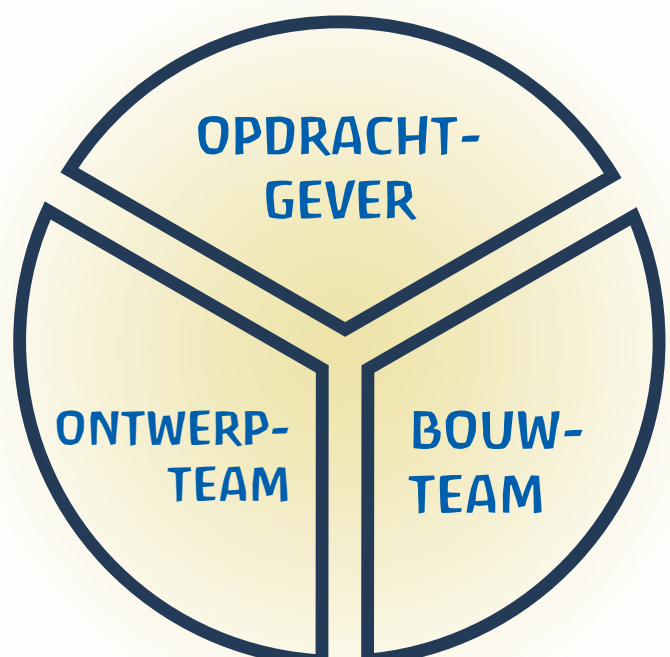
We starten met een kandidaatstelling voor bouwbedrijven met een aannemer. Uit de geïnteresseerde bouwbedrijven wordt dan een kleine groep geselecteerd die een concreet voorstel mogen uitwerken. Al deze stappen voltrekken zich in de eerste helft van 2026.

Wat betekent dit voor ons?

Voorlopig verandert er niets in de dagelijkse werking. Zodra het bouwteam gevormd is, zullen we op verschillende momenten ook medewerkers betrekken — onder andere bij het denken over inrichting, gebruik van de ruimtes en praktische noden.

We willen dat het nieuwe gebouw niet alleen voldoet aan alle technische eisen, maar ook echt een warme plek wordt voor bewoners én medewerkers.

We houden iedereen stap voor stap op de hoogte naarmate het project vordert.

DE PRAATSTOK

Vorige maand kwam de praatstok in de handen van onze collega's Jo Gui en Christophe Batens, twee collega's die elkaar nog nooit hadden ontmoet omdat hun uurroosters nooit gelijk lopen. Met deze eerste ontmoeting leerden ze plots best veel van elkaar. Ze beslisten om het gesprek zeker verder te zullen zetten wanneer ze tegelijkertijd op Iona zijn. Als dat geen mooi voornemen is voor het nieuwe jaar!

Sinds wanneer werk je bij Iona en was dit een bewuste keuze?

Jo: Ik ben dit jaar 15 jaar gevierd. Ik heb daarvoor 2 jaar stage gelopen. Dus al 17 jaar. Was dat een bewuste keuze? Dat is moeilijk te zeggen. Toen mijn stage was afgelopen, heb ik een contract aangeboden gekregen en ik kon beginnen.

Ik heb daarvoor veel andere jobs gedaan maar niet in deze richting. Ik heb zelfs een jaar in Bobbejaanland gewerkt.

Christophe: Ik werk hier 2 jaar. Jan vroeg me in de zomer van 2023 of ik nog ruimte had voor een communicatiejob. Iona Magazine lag al een tijdje stil omdat hij niet meteen een vervanger vond voor het redactie- en layoutwerk, terwijl het net belangrijk is om op regelmatige basis Iona-nieuws de wereld in te sturen. Ik heb dus bewust 'ja' gezegd omdat ik ruimte had en omdat zowel de job als Iona zelf me erg aanspreken.

Wat vind je het leukste aan je job?

Jo: De afwisseling. Het is hier nooit hetzelfde. Er is een structuur waar je je aan kan vasthouden maar het is altijd anders. Het kan positief of negatief zijn. Hier aankomen is altijd zo fijn: het groen, de dieren, ...

Christophe: Het samenkomen van verschillende dingen. Communicatie voeren over fijne, zinvolle, waardevolle dingen in een mooie organisatie. Bezig zijn met woord (redactie) én beeld (lay-out). Afwisseling in inhoud en vorm - ik update ook de sociale media, de website, maak flyers, enz. Wat we hier doen (het begeleiden van mensen met een verstandelijke beperking) vind ik iets moois. Het is fijn daar deel van te mogen uitmaken en contrasteert met wat ik daarvoor gedurende 25 jaar gedaan heb (communicatie in de bedrijfswereld). Ik heb altijd in kantoorgebouwen gewerkt. Om op Iona aan te komen voelt

geweldig aan: de weldaad van de natuur, de stilte, de ruimte, ... En dan is er ook nog de antroposofische dimensie: ik ben niet naar de Steinerschool geweest en ontdek nu de holistische blik van Steiner op het leven, de wereld, de wezens, enz. Het is een extra laag die de job nog interessanter maakt.

Welke andere job zou je graag willen doen binnen Iona?

Jo: Met de dieren werken. Mensen met een beperking zijn oprechter. Dieren zijn dat nog sterker. Een dier zal nooit bewust kwaad doen. Dieren brengen rust. Paarden voelen je zo goed aan. De dierenwerking is iets extra mooi hier.

Christophe: Met de gasten bezig zijn. Er was onlangs een oproep om bij te springen in de dagbesteding. Dat lukte me niet met deadlines die ik moest halen. Met spijt heb ik er dus niet op gereageerd. Ik zou wel graag met

bewoners creatief in het atelier aan de slag gaan. Bij het afnemen van een interview met Kurt over de moestuin, krijg ik altijd zin om in de tuin te werken: van 's morgens tot 's avonds in de grond wroeten en met planten bezig zijn. Of de keuken - ik kook graag. Op Iona vind je alle facetten van het leven terug.

Wat is jouw favoriete jaarfeest of plekje bij Iona?

Jo: De hut. Er zijn nog altijd mensen die niet weten dat er hier een hut is. Dat is op Iona, door de kinderen gemaakt. Ik ben er al een aantal keren geweest. Bijvoorbeeld met een stagiaire voor het afsluitmoment van de stage. Ik link de hut wel eens aan afscheid nemen van iets goed.

Christophe: Er zijn meerdere fijne plekken. De zonsondergang zien of 's morgens vroeg de dauw in de velden. Ik passeer graag bij de moestuin. Ik mis teveel van de jaarfeesten door mijn beperkte tewerkstelling, maar de Stille wandeling op Goede Vrijdag spreekt me erg aan.

Deze vragen wilden de vorige Praatstokcollega's jullie stellen:

Evi: "Jo, je bent al lang in dienst. Wat van vroeger op Iona zou je graag terug willen? Wat mis je?"

Jo: "Het eerste dat spontaan in mij opkwam: het winkeltje vooraan op het terrein. Het was een deur naar de samenleving: 'Kom eens kijken, kom eens op het terrein.' Zo kwam ik eens een koppel uit Limburg tegen. Ze kwamen speciaal met de fiets naar Iona voor het winkeltje en waren teleurgesteld dat dat er niet meer was. Bij langer nadenken: de varkens. Die braken uit en daar liep iedereen achter. Dat was wel grappig. En ze waren ook lekker."

Inne: "Christophe, als je een nieuwe naam voor Iona Magazine zou moeten verzinnen, wat zou dat zijn?"

Christophe: "Ik heb er over zitten nadenken en kan niet zo direct iets bedenken. De huidige naam zegt duidelijk wat het is, belangrijk voor mensen die extern zijn aan Iona. Eventueel: 'De vonk' of 'De verwondering'. Het mag iets enthousiast, zonnig zijn."

DE FOTO VAN FRODO

De zon komt op ... "Sinterklaas is precies koekskes aan het bakken"

Onze bewoner én topfotograaf Frodo (Staffa) maakt op Iona dolgraag foto's van zonsopgangen en -ondergangen. Hier zie je de zon de kop opsteken boven onze moestuin en het voetbalveld, achter de hoek van het Lijsterbes. In een van de ramen van Bride zie je dat een bewoner ook opstaat.

De vraag van de dag

“Waar heb je om gelachen vandaag?”

Jo: “Om mezelf. Ik vind dit gesprek wel leuk. Zo’n type mens als jij kom ik niet vaak tegen. Jij komt over als een journalist en dan begin je te praten en het is zo gezellig.”

“Als je een schilderij uit een museum mee naar huis zou mogen nemen, wat zou dat dan zijn?”

Christophe: “Straf dat ik deze vraag van de dag trek. Momenteel komt er op mijn Instagram vaak zo’n journaliste langs die precies dezelfde vraag aan voorbijgangers stelt. Dus heb ik er al over nagedacht. Ik ga voor een werk van Nicolas De Staël, een schilder die ooit als kind Rusland is ontvlucht, in Brussel is opgegroeid en dan vooral in Frankrijk heeft geschilderd. Zijn schilderijen zitten tussen abstract en figuratief. Hij maakte zijn kleuren zelf, gebruikte verrassende kleurcombinaties en is veel te vroeg gestorven. Als je me laat doen, kan ik wel honderden werken kunnen opnoemen.”

Wie kiezen jullie voor de volgende praatstok?

Welke vraag zou je aan deze collega willen stellen?

Jo: “**Natalie Van Looy**, hoe heeft het krijgen van kinderen het werken op Iona beïnvloedt?”

Christophe: “**Jeremy Terryn**, je draagt meerdere tattoos. Wat is er de betekenis van?”

GOEDE REIS, AXEL!

Op 27 september wisselde Axel Jenny, onze allereerste volwassen bewoner op Iona, het tijdelijke voor het eeuwige. Zijn heengaan liet ons bedroefd achter en toch toverden de vele beeldrijke herinneringen en getuigenissen op zijn afscheidsviering een tedere glimlach op ons gelaat. In Iona Magazine herdenken we de guitige levensgenieter, de vreugdevolle familieman, de warme mensenmens en grote dierenvriend die hij was. De tekstfragmenten en beelden kwamen ook aan bod op zijn afscheidsviering op Iona op 3 oktober.

Axel, een man van de wereld

“De vader van Axel is als Zwitser in de 19de eeuw in Oekraïne (toen nog Rusland) geboren. Zwitsers waren toen gespecialiseerd in landbouw, molens, brouwerijen, enz. Landbouw zit de familie Jenny dus in de genen. Met de revolutie trekt vader Jenny naar België, waar hij trouwt met Hélène uit Kapellen, de moeder van Axel.”

“Voor het werk van vader Jenny trekken ze samen naar Casablanca in Marokko waar op 28 februari 1942 Axel wordt geboren. Eind jaren 40 komen moeder en kinderen terug naar Brussel. Axel loopt school in het Institut Decroly en brengt zijn vakanties vaak met neven en nichten door in Chateau-d’Oex in Zwitserland.”

“Na de schoolperiode werkt Axel enkele jaren in boerderijen in datzelfde Chateau-d’Oex. Hij zorgt er voor enkele koeien en zoekt in de zomer met hen de alpenweiden op. Hij geeft namen van populaire zangeressen aan de koeien - Sheila of Sylvie - zij luisteren wanneer Axel hen roept. Het is een gelukkige periode in het leven van Axel, soms ook hard werken. Later gaat hij graag samen met zijn broer Frédéric terug naar die plek.”

Paul Österrieth, neef van Axel

Axel, eerste volwassen bewoner op Iona

“1973 is het beginjaar van Iona in Kessel. In de nazomer van dat jaar krijgen we bezoek van Marguerite Österrieth, tante van Axel, en haar vriendin Lizzie Werner. Zij staan in nauw contact met

de oprichters van Iona, Bruno en Christiane Skerath en komen kijken of Axel mee op de boerderij kan helpen en zelfs inwonen. Er wonen dan al twee families op de boerderij: boven Paul en Diane met hun gezin en beneden Mieke en Cis met hun gezin.”

“Er is nog een kamer ter beschikking en Axel is best enthousiast om die belangrijke stap in zijn leven te zetten. Hij is dus de eerste volwassen bewoner van Iona. Hij kan amper Nederlands praten, maar kan koeien melken als de beste. We hebben echter nog geen koe op Iona... Daar zorgt tante Marguerite wel voor!”

Axel en Bella, die praten met elkaar

“Bella is de eerste koe die Axel melkt - met de handen, wel te verstaan. Axel heeft stevige, struise handen, echt geschikt voor de boerenstiel. ‘s Morgens is hij altijd als eerste in de stal, maakt de melkplaats proper, plaatst de koeien in de beugels en zet ook emmers en melkkit met zeef klaar. Axel zit op zijn melkkrukske tot ver onder de koe gebogen. Hij kan er als het ware mee praten.”

“De koe moet braaf zijn en luisteren, zo niet roert Axel zich tot de koe weer rustig is. Hij heeft een speciale manier van melken: naast de gestrekte vingers plooit hij zijn duimen rond de tepels zodat de melk in dikke stralen op en neer in de emmer ‘striept’. Altijd ligt er schuim op de pas gemolken melk, dat is een goed teken!”

Diane en Cis, burens van Axel
in de beginjaren van Iona

Al neuriënd melken, schouderklopjes als begroeting

“Wanneer ik op Iona kom werken en wonen krijg ik een kamer op een gang met links van mij Axel als buur en rechts Ronald. Dat is niet zo rustig, moet ik zeggen. Op de een of andere manier maakt Axel steeds geluid. Kuchen, wat rommelen, je weet steeds: hij is hier.”

“‘s Morgens melk ik samen met Axel de koeien. Ik word steevast begroet met een schouderklopje. Die schouderklopjes gebeuren meerdere keren per dag. Ik interpreteer ze als ‘goe bezig’. De eerste keer dat dit gebeurt, denk ik werkelijk ‘wat een handen’. Zo groot en geaderd, maar aan Axel is alles ‘groter’, vandaar ook dat unieke hoofd.”

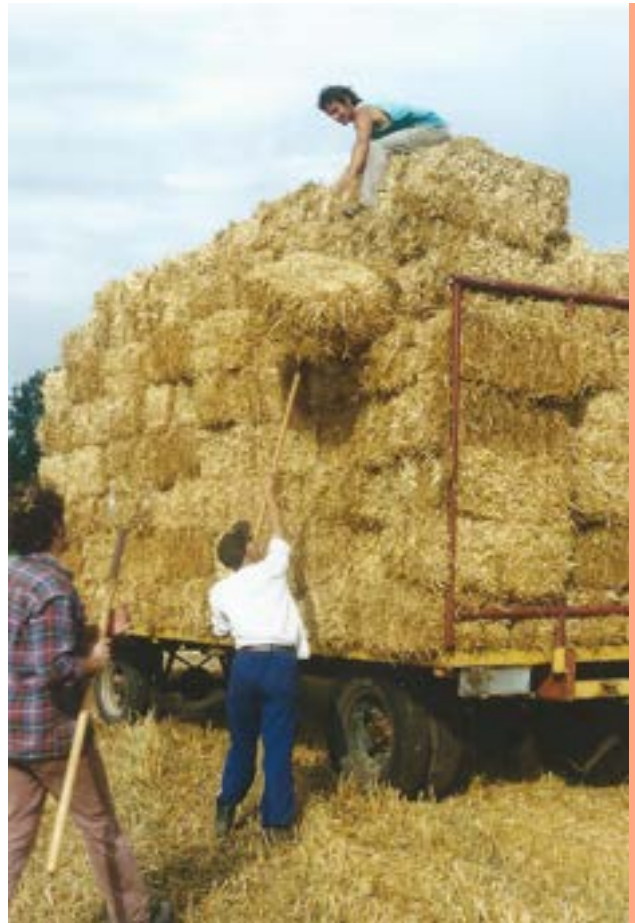
“Ook zijn hart is groter, ervaar ik. Tijdens begroetingen geeft hij opgewekt en enthousiast woorden mee die rollend en over elkaar vallend uit zijn mond komen - jij maakt er dan een zin mee. Gaandeweg leer je elkaar begrijpen. Tijdens het melken maakt Axel een neuriënd, monotoon geluid dat kalmerend werkt op dier en mens. Het gebeurt dus wel eens dat ik tijdens het melken even terug inslaap”

Axel, allemansvriend en zeker vriend van Henri

“Het grootste deel van de dag draait Axels werk rond het verzorgen van de dieren. Melken, mesten, instrooien. In de tijd dat de koeien de ziel van de boerderij zijn, is Axel zeker het hart! Axel heeft de bijzondere gave dat dieren rustig worden in zijn nabijheid.”

“De boerderij breidt uit naar meer land en meer dieren en extra hulp. Henri, een wat sprieterig jongetje van 17, komt ons vervoegen. Hij helpt Axel met al het werk rond dier, stal en veld. Axel sluit Henri gelijk in zijn grote hart en ze worden een geweldige tandem. Samen melken ze de koeien: Henri de voorkant van de koe (voer aanbrengen en voederen), Axel de achterkant (mest verwijderen en instrooien). Axel hield van mensen, iedereen die Iona betrad, of Axel ontmoette, werd hartelijk begroet met het gebruikelijke schouderklopje. En zo werd hij overal waar hij kwam een allemansvriend.”

Frank Van Dessel, buur van Axel

Blijven supporteren voor Lierse

Fanatiek voor S.K. Lierse, een warme aanwezigheid

“De laatste jaren gaat het moeilijker om op uitstap te gaan. Toch kan je nog genieten van een kort uitstapje naar de klappeistaak in Gestel. Dat vind je een erg mooi dorpje. Daar drink en eet je dan iets lekkers.”

“Of iets gaan eten voor jouw verjaardag in Lier, waar heel het restaurant meezingt als het taartje met vuurwerk komt. Ook je sigaartje en 0,0° kriebje zijn levensgeneugten.”

“Samen gaan we naar het voetbal kijken met Renéeke, naar de Lierse. Dat is een moment vol sfeer en plezier. We lachen wat af en jij leeft je altijd fel in, helemaal mee met de spanning van de match.”

“We zien je nog zo voor ons: buiten zittend op je terrasje, rustig genietend van je sigaartje. Altijd alert, kijkend wie er zou passeren, klaar voor een praatje, een lach, een vriendelijk woord. Je aanwezigheid is warm, je gezelschap echt. Zo blij je te hebben leren kennen.”

Els De Vries en Stephanie Nys,
begeleidsters in de laatste jaren

Een feilloos geheugen

“Axel heeft de gave om diep vanuit zijn herinneringen anekdotes jarenlang in één simpele zin weer terug tot leven te brengen. Soms is het een sfeer, soms is het iets ongewoons, soms iets lachwekkends, maar altijd uit het leven gegrepen. Zo houdt hij het verleden beeldend en levendig onder ons.”

Miejan

Innemende goedheid

“Jouw nobele goedheid, ook wel onvoorwaardelijke liefde genoemd, blijft voor altijd bestaan. In vele andere vormen van het leven, maar zoals jij die uitdraagt, is uniek en onvergetelijk en helemaal AXEL. Je maakt mij (en ongetwijfeld vele anderen) een rijker mens door het simpele feit je te mogen kennen en meemaken.

Dag lieve vriend, je blijft voor altijd in mijn hart.”

Marie

Axel Jenny

**Geboren te Casablanca op 28 februari 1942
en zachtjes ingeslapen in WZC Pniël
te Pulderbos op 27 september 2025.**

Geniaal

“Een genie: Midden de jaren 80 vroeg ik aan Axel:
“Waar gaat het om in het leven?” Kernachtig was zijn
directe antwoord: ‘Afkomst’”

Boer Erik

Zachtaardige pionier

“Lieve Axel, pionier bewoner van Iona, je weet
zoveel...je geniet van de praatjes met mensen. En je
bent gekend tot ver buiten Iona!
Je bent zachtaardig, klaagt nooit en bent altijd
content. Iona is je thuis en dat zal altijd zo blijven.
Wat ben ik blij dat ik je heb mogen kennen en voor je
heb mogen zorgen.
Ik mis je praatjes enorm, maar ze blijven weerklinken
als ik aan je terugdenk.
Heel veel liefs!

Nele Van Bogaert, begeleidster

***Géén grens kan scheiden
wat in de geest verenigd wordt behoed,
de lichtend glanzende
en van liefde stralende
eeuwige zielsverbintenis.
Zo ben ik in jullie gedachtenis,
zo zijn jullie in de mijne.***

Rudolf Steiner

DANKJEWEL, KRISTINA

Ik heb de MENS gezien
in het diepst van zijn gestalte,
ik ken de wereld
tot op de grond van haar gehalte.

Ik weet dat liefde, liefde is de diepste zin
van heel het leven,
en dat ik op de aarde ben
om steeds meer liefde hier te geven.

Ik breid mijn armen uit,
zoals HIJ dit heeft gedaan,
en zou ze, zoals HIJ,
om heel de wereld willen slaan.

Christian Morgenstern

Kristina Bronder
14/04/1955 - 29/11/2025

Dit najaar bereikte ons ook dit droevige nieuws.

Kristina Bronder, oud-medewerker van het keukenteam van Iona in de jaren '90 is na haar laatste beproeving op de intensieve zorgen van Ziekenhuis aan de Stroom St.-Vincentius op 29 november 2025 heengegaan.

Kristina heeft steeds haar hart en ziel gegeven voor Iona. Wij wensen haar dan ook van ganser harte postuum te danken voor haar toewijding.

We wensen Kristina's familie zeer veel sterkte en wensen dat ze troost mogen vinden in de ongetwijfeld talrijke herinneringen aan hun dierbare.

Dank o dank aan Het Goede Doel!

Op 16 augustus vond het evenement van 'Het Goede Doel' plaats, ten voordele van Team Bertha, vzw Lena en ... Iona vzw.

Op 8 november nodigde 'Het Goede Doel' de drie vzw's uit voor de onthulling van het mooie totaalbedrag. Zie ons glunderen op de foto met elk de cheque in handen.

We danken iedere vrijwilliger, sponsor en bezoeker die zijn steentje heeft bijgedragen. En in de allereerste r' 'Het Goede Doel' die dit als or augustus mogelijk maakte

Dank o dank aan 51 Club Diamant Nijlen!

Wat zijn wij blij en dankbaar dat Iona vzw ook deze zomer een van die goede doelen mocht zijn die Fifty-One Club Diamant Nijlen bij zijn activiteiten opnam.

Denk maar aan de 8ste editie van hun drukbezochte Beekparkfeesten.

Dank aan alle bezoekers, alle sponsors en aan de organisatoren en vrijwilligers voor hun bijdrage. Op die manier kunnen wij blijven investeren in het welzijn van onze bijzondere bewoners.

Dankjewel en hopelijk tot volgend jaar!

WE VERWELKOMDEN ENKELE NIEUWE MEDEWERKERS

Elio Verbeeck is op 20 oktober als opvoeder gestart in Peronniek Boven.

DEZE MEDEWERKERS VERANDERDEN (TIJDELIJK) VAN FUNCTIE

Jeremy Terryn vervangt tijdelijk Gregory Gillain (ziekte) in Botvid en neemt daar zorgcoachtaken over.

DEZE STAGIAIRS STAAN ONS DE KOMENDE PERIODE BIJ

Loren Thys in Bride,
Karen Jacobs in Dun I,
Silke Van Dievel in Staffa,
Melissa Obbers in Peronniek Beneden
en Femke Claes in de Dagbesteding

AGENDA

- 24 december Kerstavond
- 25 december Kerstmis
- 31 december Oudjaar
- 1 januari Nieuwjaar
- 6 januari Driekoningen
- 17 januari Optreden WOSH-koor op Iona ???
- 29 januari Nieuwjaarsreceptie
- 3 februari Maria Lichtmis & Bridget Day
- 26 februari 26 februari Carnaval
- 25 april Open atelier Iona (rommelmarkt)
- 31 mei 31 mei Iona's Lente-ontbijt

WE VERWELKOMDEN ENKELE NIEUWE BEWONERS

Op 13 juni verwelkomde Peronniek Boven de 15-jarige Daisy Van De Steene in hun midden. Een maandje later, op 7 juli, is ook de 10-jarige Bajram Berisa bij Peronniek Boven gestart.

DE VOLGENDE MAANDEN VIEREN

WE DEZE JARIGE BEWONERS

<i>Sabine Nelkenbaum</i>	4 januari
<i>Karin De Raeymaecker</i>	8 januari
<i>Nancy Heus</i>	15 januari
<i>Lilith Maes</i>	21 januari
<i>Jan Cortebeeck</i>	1 februari
<i>Sam Cappelle</i>	2 februari
<i>Tom Eyskens</i>	6 februari
<i>Dylan Casteels</i>	9 februari
<i>John Thienpont</i>	9 februari
<i>Cis de Miesel</i>	18 februari
<i>Elvira Dema</i>	18 februari
<i>Liam Ajouaou</i>	20 februari
<i>Chantal Nijst Rojas</i>	22 februari
<i>Lies Vanden Broecke</i>	24 februari
<i>Bert Van Den Bulck</i>	6 maart
<i>Alexandra Dispersyn</i>	12 maart
<i>Anita Bellemans</i>	14 maart
<i>Sarah Claes</i>	19 maart
<i>Bart Ceulemans</i>	23 maart
<i>Linda Mariën</i>	28 maart

Te vinden woorden:

HAGEL
IJSHAAR
IJZER
KRISTAL
MIST

NOORDERLICHT
RENDIER
SNEEUW
WINTER
ZONNEWENDE

WOORDZOEKER

K	N	I	X	T	I	P	P	M	P	Y	Z
P	I	J	S	H	A	A	R	I	O	I	K
Z	I	D	B	C	E	N	J	S	L	J	R
O	O	B	I	I	Q	Z	S	T	L	G	N
H	K	N	A	L	E	A	V	K	E	L	I
M	R	P	N	R	U	W	U	E	E	N	S
E	I	E	R	E	N	D	I	E	R	T	N
C	S	T	S	D	W	O	A	N	O	U	F
O	T	U	G	R	X	E	I	F	T	R	F
R	A	D	P	O	I	M	N	O	P	E	E
H	L	I	S	O	S	U	I	D	E	K	R
V	L	E	O	N	E	H	A	G	E	L	S

Over Iona Magazine

Iona Magazine is het trimestrieel magazine van Iona vzw met kleine en grote nieuwtjes over onze werking, onze bewoners en begeleiders om sympathisanten van Iona vzw op de hoogte te houden van het reilen en zeilen in onze zorggemeenschap in Nijlen.

Verantwoordelijke uitgever: Jan Jacobs, Iona vzw,
Nieuwe Bevelsesteenweg 66, 2560 Nijlen (Kessel)

Heb je nieuws voor Iona Magazine?
Of wens je Iona Magazine te ontvangen?
Dan kan je een mail sturen naar
redactie@ionavzw.be

Over Iona vzw

Iona vzw is een zorggemeenschap in Kessel (Nijlen) en biedt al meer dan een halve eeuw woon- en dagondersteuning aan voor kinderen, jongeren en volwassenen. We doen dit vanuit de heilpedagogie en de sociaaltherapie die in 2024 allebei precies 100 jaar geleden door Rudolf Steiner in het leven werden geroepen. Vandaag biedt Iona vzw plaats aan 29 inwonende kinderen en jongeren en 30 inwonende volwassenen. Een tiental cliënten woont extern en neemt deel aan de dagbesteding. Wij zorgen van ganser harte voor hen en leren, werken, ontspannen en vieren ook samen met hen.

WERKTEN MEE AAN DEZE EDITIE:

Anneke De Koninck,	Nele Van Bogaert,
Christophe Batens,	Paul Osterrieth,
Dirk Proost,	Peggy Vanderbauwhede,
Dré Vermeulen,	Peter Vandermeersch,
Fien Caeyers,	Petra Luyten,
Floor Vaes,	Rick Baeten,
Gert Dieltjens,	Sara Pieters,
Han Flintrop,	Stefan Geuens
Inne Cavens,	Stéphanie Nys,
Inne Van Laer,	Tibo Van Dyck.
Jan Jacobs,	
Jo Gui,	
Katelijne Elst,	
Maarten Fransen,	

